

„Meet-lawka”
Raport z badania w działaniu
Miłosz Kuchnicki

Kampania „Twój Ruch” · Uniwersytecki Ośrodek Wsparcia i Rozwoju Osobistego · UMK
Konceptualizacja: marzec 2026 · Początek realizacji: 2 czerwca 2026

1. Wprowadzenie i kontekst

Meet-lawka to inicjatywa zrealizowana w ramach kampanii „Twój Ruch”, prowadzonej przez Uniwersytecki Ośrodek Wsparcia i Rozwoju Osobistego, adresowana do społeczności UMK. Punktem wyjścia była obserwacja przestrzeni społecznej kampusu w kontekście braku miejsc sprzyjających spontanicznemu nawiązywaniu kontaktów. Problem ten wpisuje się w zjawisko narastającej samotności wśród studentów. Meet-lawka stanowi prostą interwencję proksemiczną w tę przestrzeń. Jest ławką pomyślaną jako miejsce zaproszenia do rozmowy, obniżające próg wejścia w bezpośrednią interakcję z drugą osobą. Inicjatywie będzie towarzyszył również konkurs „Przysiądź się” (hashtag #MeetLawka), zachęcający społeczność do włączenia się w ideę i jej upowszechnienia. Prace koncepcyjne rozpoczęły się w marcu 2026 roku, a wydarzenie wystartowało 2 czerwca 2026 roku i będzie kontynuowane w kolejnym semestrze.

2. Cel i charakter badania

Akcja jest traktowana jako cykliczne badanie w działaniu, a niniejszy raport dokumentuje jego pierwszy cykl. Badanie w działaniu polega na wprowadzeniu zmiany w przestrzeni społecznej połączonym z jej obserwacją i refleksją. Badacz jest tu uczestnikiem, nie obserwatorem zewnętrznym, a celem jest zarazem rozwiązanie realnego problemu i wytworzenie wiedzy na jego temat. Podejście to przebiega w cyklach, w których wnioski z jednego etapu projektują etap następny. Celem pierwszego cyklu było sprawdzenie założenia wyjściowego: czy studenci rzeczywiście odczuwają przypisaną im przez projekt potrzebę przestrzeni spotkania i przeciwdziałania samotności oraz czy są gotowi sami takiej przestrzeni poszukiwać. Pierwsza faza miała zatem charakter rozpoznawczy. Weryfikowała trafność diagnozy na poziomie odczuć i postaw samej społeczności, zanim interwencja zostanie rozbudowana w następnym etapie.

3. Przebieg interwencji

Interwencja przyjęła postać ławki ustawionej w przestrzeni Wydziału Humanistycznego, oznaczonej jako miejsce zaproszenia do rozmowy oraz przestrzeni, w której można podzielić się swoimi problemami lub pomysłami na poprawę sytuacji dotyczącej alienacji. Wcześniej w ramach *happeningu* ławka została pomalowana oraz przyozdobiona wraz ze studentami. Działaniu towarzyszyło tworzenie materiałów wideo, podczas którego rejestrowano wypowiedzi osób ze społeczności kampusu na temat idei ławki oraz problemu, któremu ma ona przeciwdziałać.

4. Zebrany materiał i obserwacje

Podstawowym materiałem pierwszego cyklu były wypowiedzi osób ze społeczności kampusu, zarejestrowane podczas tworzenia materiałów wideo, uzupełnione o notatki własne i dokumentację fotograficzną. Materiał ten gromadzono z wyraźnym celem rozpoznawczym, aby ustalić, czy zakładana potrzeba jest przez studentów realnie odczuwana. W zebranych wypowiedziach powracały dwa wątki. Rozmówcy przede wszystkim potwierdzali, że przestrzeń taka jak Meet-ławka jest na kampusie potrzebna, wiążąc ją wprost z trudnością nawiązywania kontaktów. Jedna z rozmówczyń ujęła to następująco:

„Myślę, że to byłby dobry sposób na spotkanie nowych osób. Wiele osób jest nieśmiałych i w ten sposób mogłoby być łatwiej”.

Studenci rozpoznawali również potrzebę bezpośredniego kontaktu jako szczególnie istotną współcześnie, w czasach zapośredniczenia relacji przez technologię. Wśród rozmówców znaleźli się także studenci zagraniczni, jeden z nich powiązał wartość kontaktu twarzą w twarz z nieśmiałością i ze specyfiką współczesności:

„I think it's important these days. It's great that people see other people face to face. It's more important to socialize these days, because of the age that we live in right now. A lot of people are kind of shy, so it would be a great thing for them”.

Obecność głosów anglojęzycznych pokazała, że rozpoznawana potrzeba przekracza granice językowe i dotyczy również osób spoza polskojęzycznej części społeczności akademickiej. Zebrany materiał ma charakter deklaratywny. Dokumentuje rozpoznanie problemu i wyrażoną potrzebę, nie zaś bezpośrednio obserwowaną zmianę zachowań. Zgodnie z rozpoznawczym celem pierwszego cyklu jest to wynik wystarczający, ponieważ potwierdza, że diagnoza odpowiada odczuciom społeczności.

5. Wnioski

Pierwszy cykl odpowiedział twierdząco na swoje pytanie wyjściowe. Studenci rzeczywiście odczuwają założoną przez projekt potrzebę, co potwierdza zgodność wypowiedzi co do sensu istnienia takiej przestrzeni oraz rozpoznawanie trudności w nawiązywaniu kontaktów jako problemu realnego i aktualnego. Diagnoza została zatem sformułowana trafnie, a korekty wymaga nie przedmiot interwencji, lecz sposób jej realizacji. Osobnym, istotnym ustaleniem jest to, że potrzeba ta dotyczy w równym stopniu studentów zagranicznych. Meet-ławka, jako przestrzeń niskoprogowa, może pełnić wobec tej grupy funkcję szczególnie wartościową. Wsparcie integracji studentów zza granicy zostaje tym samym wpisane w cele projektu jako jeden z jego wyraźnych kierunków. Pierwszy cykl pozostawia natomiast otwarte drugie pytanie, którego nie dało się jeszcze rozstrzygnąć, czy studenci nie tylko deklarują potrzebę, ale także czy sami zaczną Meet-ławki poszukiwać i z nich korzystać. Potwierdzenie trafności diagnozy nastąpiło na poziomie deklaracji. Sprawdzenie, czy przekłada się ona na realne zachowania i oddolne zainteresowanie, pozostaje zadaniem kolejnego cyklu.

6. Rekomendacje i plan drugiego cyklu

Wnioski z pierwszego cyklu przekładają się na konkretne kierunki zmiany sposobu działania Meet-ławki w semestrze kolejnym. Rozważane są dwa warianty. Wariant pierwszy zakłada umieszczenie ławki w jednej, stałej lokalizacji na zewnątrz kampusu, w miejscu o większym natężeniu ruchu, co zwiększyłoby jej widoczność i dostępność. Wariant drugi, dalej idący, zakłada zwielokrotnienie Meet-ławek oraz oddolne ich oznaczanie przez samych użytkowników za pomocą naklejek. Wariant ten przesuwą inicjatywę od interwencji odgórnej ku modelowi partycypacyjnemu, w którym społeczność współtworzy przestrzeń spotkania, samodzielnie wskazując kolejne jej miejsca. Z perspektywy badania w działaniu rozwiązanie to jest szczególnie obiecujące, ponieważ włącza uczestników w projektowanie zmiany, a zarazem pozwala sprawdzić, czy studenci sami zaczną takich przestrzeni poszukiwać i je tworzyć. Drugi cykl zakłada ponadto świadome uwzględnienie perspektywy studentów zagranicznych.